

ଏଷ୍ଟର ବିବରଣୀ

ଲେଖକ

ଏଷ୍ଟର ପୁସ୍ତକର ଅଞ୍ଚାତ ଲେଖକ, ସମ୍ବବତ୍ତଃ, ଏକ ଯିହୁଦୀ ଥିଲେ, ଯିଏ ରାଜକୀୟ ପାରସ୍ୟ ସଭ୍ୟତା ସହ ସୁପରିଚିତ ଥିଲେ । ଜୀବନ ଏବଂ ଝୌତିହ୍ୟର ସବିଶେଷ ବର୍ଣ୍ଣନାଗୁଡ଼ିକ, ଏବଂ ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଘଟିଥିବା ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକ ଏକ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ଲେଖକଙ୍କୁ ସ୍ମୃତାଏ । ବାଇବଲର ବିଦ୍ଵାନମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯେ ଲେଖକ ଜଣେ ଯିହୁଦୀ ଥିଲେ, ସେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକେ, ଯେଉଁମାନେ ଯିରୁବାବିଲୁ ଅଧୀନରେ ଯିହୁଦାକୁ ଫେରିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲେଖୁଥିଲେ । କିଛି ପ୍ରସ୍ତାବ ଦିଅନ୍ତି ଜଯେ ମର୍କଖୟ ନିଜେ ଲେଖକ ଅଟନ୍ତି । ଯଦିଓ, ତାହାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପାଠରେ ପାସ୍ତ ପ୍ରଶାସାଗୁଡ଼ିକ, ପ୍ରସ୍ତାବ ଦିଏ ଯେ ଅନ୍ୟ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି, ସମ୍ବବତ୍ତଃ, ତାହାଙ୍କର ସମକାଳିକ ଯୁବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହି ଜଣେ ଲେଖକ ଥିଲେ ।

ସମୟ ଓ ସ୍ଥାନ

ପ୍ରାୟ 464-331 ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ପୁସ୍ତକ ଲେଖାଯାଇଥାଇ ।

ପାରସ୍ୟର ରାଜୀ ପ୍ରଥମ ଅର୍ତ୍ତକ୍ଷେତ୍ର ରାଜତ୍ତ ସହ ଏହି ପୁସ୍ତକ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ମୁଖ୍ୟତ୍ତଃ, ସୁଶା, ପାରସ୍ୟ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ରାଜଧାନୀ ରାଜାଙ୍କ ରାଜପ୍ରସାଦରେ ।

ପ୍ରାପକ

ପୂର ପର୍ବର ଉପାଦିକୁ ଲିପିବକ୍ଷ କରିବା ନିମନ୍ତେ, ଏଷ୍ଟର ପୁସ୍ତକ ଯିହୁଦୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଲେଖାଯାଇଥିଲା । ଏହି ବାଷ୍ପକ ପର୍ବ ଯିହୁଦୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ସ୍ଥରଣ କରାଏ, ଯେପରି ସେ ମିଷରରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦାସତ୍ତ ଅବସ୍ଥାରୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରିଥିଲେ ।

ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ

ଏହି ପୁସ୍ତକର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟର ଜଙ୍ଗାରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା, ଜାତିଗତ ପକ୍ଷପାତ ଉପରେ ତାହାଙ୍କ ଘୃଣା

ଏବଂ ବିପଦ ସମୟରେ ସହାୟତା ପାଇଁ ଜ୍ଞାନ ଦେବାକୁ ତାହାଙ୍କ କ୍ଷମତା ପ୍ରକାଶ କରିବା ଅଟେ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ତାହାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କର ଜୀବନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ । ସେ ପରିସ୍ଥିତିଗୁଡ଼ିକୁ ଏଷ୍ଟରଙ୍କ ଜୀବନରେ ସେହିପରି, ବ୍ୟବହାର କଲେ ଯେପରି ସେ ଆପଣା ଝେଣୁରିକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକୁ ସଫଳ କରିବା ନିମନ୍ତେ, ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟର ନିଷ୍ଠାରୁ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ଏଷ୍ଟର ପୁସ୍ତକ ପୂର ପର୍ବର ସ୍ଥାପନ ବିଷୟରେ ଲିପିବନ୍ଧ କରେ ଏବଂ ଯିହୁଦୀମାନେ ଆଜି ମଧ୍ୟ ପୂର ପର୍ବରେ ଏଷ୍ଟର ପୁସ୍ତକକୁ ପାଠ କରନ୍ତି ।

- ବିଷୟବସ୍ତୁ
ସଂରକ୍ଷଣ
ବୃତ୍ତରେଖା**
1. ଏଷ୍ଟର ରାଣୀ ହୁଆନ୍ତି — 1:1-2:23
  2. ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିପଦ — 3:1-15
  3. ଏଷ୍ଟର ଏବଂ ମର୍ଦଣୀୟଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ — 4:1-5:14
  4. ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଧାର — 6:1-10:3

ରାଜାଙ୍କ ଭୋକ

¹ ଅକ୍ଷଗ୍ରେରଣ ହିନ୍ଦୁଷ୍ଵାନଠାରୁ କୁଶ ଦେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ଶତ ସତାଇଶ ପ୍ରଦେଶ ଉପରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ । ² ଏହି ଅକ୍ଷଗ୍ରେରଣ ରାଜା ଶୂଶନ ରାଜଧାନୀରେ ଆପଣା ରାଜସିଂହାସନରେ ଉପବିଷ୍ଟ ହେଲା ଉଡ଼ାରେ, ³ ଆପଣା ରାଜଭୂର ତୃତୀୟ ବର୍ଷରେ ଆପଣା ସକଳ ଅଧ୍ୟପତି ଓ ଦାସମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭୋକ ପ୍ରସ୍ତୁ କଲେ; ତହଁରେ ପାରସ୍ୟ ଓ ମାଦୀୟା ଦେଶର ବିକ୍ରମୀ ଲୋକମାନେ ପୁଣି କୁଳୀନ ଓ ପ୍ରଦେଶାଧ୍ୟପତିମାନେ ତାହାର ସାକ୍ଷାତରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । ⁴ ସେ ଆପଣା ପ୍ରତାପାନ୍ତିତ ରାଜ୍ୟର ଧନ ଓ ଆପଣା ମହତ୍ତ୍ଵର ଶୋଭାର ଉକୁଳ୍ପତ୍ତା ଅନେକ ଦିନ, ଅର୍ଥାତ୍, ଏକ ଶତ ଅଣୀ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲେ । ⁵ ତହଁ ଏସବୁ ଦିନ ଗତ ହୁଆନ୍ତେ, ରାଜା ଶୂଶନ ରାଜଧାନୀରେ ଉପସ୍ଥିତ ବଡ଼ ଓ ସାନ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ରାଜପୁରୀସ୍ଥ ଉଦ୍ୟାନର ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ସାତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୋକ

କଲେ । ⁶ ସେଠାରେ କାର୍ପାସନିମ୍ବତ, ଶୁଳ୍କ, ହରିଦ ଓ ନୀଳ ବସ୍ତ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରାତପ ଥିଲା, ତାହା ଶୁଳ୍କ ଓ ଧୂମବର୍ଣ୍ଣ ରଙ୍ଗ ଦ୍ଵାରା ରୌପ୍ୟମୟ କଢ଼ାରେ ମର୍ମର ସ୍ଫୁରଣେ ବନ୍ଧା ଥିଲା, ପୁଣି ରଙ୍ଗ ଓ ଶୁଳ୍କ ଓ ପାତ ଓ କୃଷ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ ମର୍ମର ପ୍ରସ୍ତର ନିମ୍ବତ ଚଟାଣ ଉପରେ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ଓ ରୌପ୍ୟମୟ ଆସନ ଥିଲା । ⁷ ଆଉ, ସେମାନେ ନାନା ପ୍ରକାର ସୁରବ୍ରୂ ପାତ୍ରରେ ପାନଦ୍ରୁବ୍ୟ ଓ ରାଜାଙ୍କ ଉଦାରତାନ୍ତୁସାରେ ପ୍ରତ୍ଯେକ ରାଜକୀୟ ଦ୍ଵାକ୍ଷାରସ ଦେଲେ । ⁸ ଯଦ୍ୟପି ପାନ କରିବା ବିଧୂଗତ ଥିଲା; କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାହାରି ପାଇଁ ପାନ କରିବା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କରାଯାଇ ନ ଥିଲା; କାରଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣକୁ ଆପଣା ଆପଣା ଜିଛ୍ଛାନ୍ତୁସାରେ ପାନ କରିବାର ଅନୁମତି ଦେବା ପାଇଁ ରାଜା ଆପଣାର ଗୃହାଧ୍ୟକ୍ଷ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ । ⁹ ମଧ୍ୟ ରାଣୀ ବନ୍ଧୁ ଅକ୍ଷଣ୍ଵେରଣର ରାଜଗୃହରେ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭୋଜ ପ୍ରସ୍ତୁତୁ କଲେ ।

ବନ୍ଧୁ 1 ରାଣୀଙ୍କ ଅସମ୍ଭବି

¹⁰ ସପ୍ତମ ଦିନରେ ରାଜା ଦ୍ଵାକ୍ଷାରସରେ ହୃଷ୍ଟଚିତ୍ର ହୋଇ ମହୂମନ, ବିଶ୍ୱା, ହର୍ବୋଣା, ବିଗ୍ରଥ ଓ ଅବଗଥ, ସେଥର ଓ କର୍କସ, ଅକ୍ଷଣ୍ଵେରଣ ରାଜାଙ୍କ ଛାମୁଷ୍ଟ ଏହି ସାତ ସେବାକାରୀ ନମ୍ବୁଂସକଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ¹¹ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ଅଧୂପତିଗଣଙ୍କୁ ବନ୍ଧୁ 1 ରାଣୀର ଯୌନିର୍ୟ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ତାହାଙ୍କୁ ରାଜମୁକୁଟରେ ଭୂଷିତା କରି ରାଜାଙ୍କ ଛାମୁକୁ ଆଣା, ଯେଣ୍ଟ ସେ ପରମସୁନ୍ଦରୀ ଥିଲେ । ¹² ମାତ୍ର ବନ୍ଧୁ 1 ରାଣୀ ନମ୍ବୁଂସକମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ରାଜାଙ୍କ କଥୁତ ଆଜ୍ଞାରେ ଆସିବାକୁ ଅସମ୍ଭବ ହେଲା; ଏଣୁ ରାଜା ଅତିଶ୍ୟ କ୍ରୋଧ କଲେ ଓ ତାଙ୍କ ଅନ୍ତରେ କ୍ରୋଧ ପ୍ରଦ୍ଵଳିତ ହେଲା ।

¹³ ଏଥୁଡ଼ାରେ ରାଜା ସମୟ ଓ କାଳର ବିଦ୍ୱାନବର୍ଗଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, (କାରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ରାଜନୀତିଜ୍ଞମାନଙ୍କୁ ଏହୁପ ପଚାରିବାର ରାଜାଙ୍କ ରୀତି ଥିଲା; ¹⁴ ଆଉ, [ଏହି ସମୟରେ] କର୍ଣ୍ଣନା, ଶେଥର, ଅଦମାଆ, ତର୍ଣ୍ଣୀଶ, ମେରସ, ମେର୍ଦନ ଓ ମମୁଖନ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଥିଲେ; ଏହି ସାତ ଜଣ ପାରସ୍ୟ ଓ ମାଦୀଯା ଦେଶର ଅଧୂପତି, ରାଜାଙ୍କ ମୁଖଦର୍ଶନକାରୀ, ପୁଣି ରାଜ୍ୟର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ଲାନରେ ଉପବିଷ୍ଟ ଥିଲେ) ¹⁵ (ରାଜା ପଚାରିଲେ) “ବନ୍ଧୁ 1 ରାଣୀ

ନ ପୁଣ୍ୟକମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରେରିତ ଅକ୍ଷଶ୍ଵେରଣ ରାଜାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ନ ମାନିବାରୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାନୁସାରେ ଆମ୍ବେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କଥଣ କରିବା?" 16 ଏଥୁରେ ମାନୁଷନ ରାଜାଙ୍କ ଓ ଅଧ୍ୟପତିଗଣଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ବଷ୍ଟୀ 1 ରାଣୀ 1 କେବଳ ମହାରାଜାଙ୍କ ପ୍ରତି ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଅକ୍ଷଶ୍ଵେରଣ ରାଜାଙ୍କ ଅଧୀନ ସମସ୍ତ ପ୍ରଦେଶର ଯାବତୀୟ ଅଧ୍ୟପତି ଓ ଯାବତୀୟ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁଚ୍ଛିତ କର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି । 17 କାରଣ ରାଣୀଙ୍କ ଏହି କର୍ମର କଥା ସକଳ ସ୍ଵୀଳୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟାପି ଯିବ, "ଆଉ ଅକ୍ଷଶ୍ଵେରଣ ରାଜା ବଷ୍ଟୀ 1 ରାଣୀଙ୍କୁ ଆପଣା ନିକଟକୁ ଆଶିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ମାତ୍ର ସେ ଆସିଲେ ନାହିଁ"; ଏହି ସମ୍ବାଦ ପାଇଲେ ସେମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ବାମୀମାନେ ତୁଳ୍ଳନୀୟ ହେବେ । 18 ଆଉ, ପାରସ୍ୟ ଓ ମାଦୀୟାର ଯେଉଁ କୁଳୀନା ସ୍ଵୀରଣ ରାଣୀଙ୍କ ଏହି କର୍ମର ସମାଚାର ଆଜି ଶୁଣିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ରାଜାଙ୍କ ସମସ୍ତ ଅଧ୍ୟପତିଙ୍କୁ ଏହିରୂପେ କହିବେ, ତହିଁରୁ ଅତିଶ୍ୟ ନିନା ଓ କ୍ରୋଧ ଉପରୁ ହେବ । 19 ଏନିମିତ୍ତେ ଯେବେ ମହାରାଜା ସନ୍ତକ୍ଷେ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ବଷ୍ଟୀ 1 ଅକ୍ଷଶ୍ଵେରଣ ରାଜା ନିକଟକୁ ଆଉ ନ ଆସିବାକୁ ରାଜାଜ୍ଞା ଶୁଣାମୁରୁ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉ; ପୁଣି, ଏହା ଅନ୍ୟଥା ନୋହିବା ପାଇଁ ପାରସ୍ୟକ ଓ ମାଦୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟରେ ଲିଖିତ ହେଉ; ପୁଣି, ମହାରାଜା ତାହାର ରାଣୀପଦ ଅନ୍ୟକୁ ଦିଅନ୍ତୁ ଯେ ତାହା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଉତ୍ତରମ ଅଟନ୍ତି । 20 ଆହୁରି, ରାଜ୍ୟ ବୃଦ୍ଧତ, ଏଣୁ ରାଜ୍ୟର ସବୁ ଶ୍ଵାନରେ ଏହି ରାଜାଜ୍ଞା ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ, ସ୍ବାମୀ କ୍ଷୁଦ୍ର ହେଉ କି ମହାନ ହେଉ, ସମସ୍ତ ଭାର୍ଯ୍ୟାମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ବାମୀମାନଙ୍କୁ ମର୍ଯ୍ୟାଦା କରିବେ ।" 21 ଏହି କଥାରେ ରାଜା ଓ ଅଧ୍ୟପତିଗଣ ସନ୍ତକ୍ଷେ ହୁଅନ୍ତେ, ରାଜା ମାନୁଷନର ପରାମର୍ଶନୁସାରେ କର୍ମ କଲେ । 22 ତତ୍ତ୍ଵ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଦେଶର ଅକ୍ଷରାନୁସାରେ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୋଷ୍ଠୀର ଭାଷାନୁସାରେ ରାଜାଙ୍କ ଅଧୀନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଦେଶକୁ ଏହିରୂପେ ପତ୍ର ପଠାଇଲେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁରୁଷ ଆପଣା ଆପଣା ଗୃହରେ କର୍ତ୍ତ୍ରତ୍ତ କରୁ ଓ ସ୍ବଗୋଷ୍ଠୀୟ ଭାଷାନୁସାରେ ତାହା ପ୍ରଚାର କରୁ ।

2

ରାଣୀରୂପେ ଏଷ୍ଟର ମନୋନୀତା

1 ଏହିସବୁ ଘଟଣା ଉତ୍ତାରେ ଅକ୍ଷଶ୍ଵେରଶ ରାଜାଙ୍କ କ୍ରୋଧ ଶାନ୍ତି ହୁଅନ୍ତେ, ସେ ବଷ୍ଟୀକୁ ଓ ତାହାର କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ତାହା ପ୍ରତିକୂଳରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ଆଜ୍ଞା ସ୍ଥରଣ କଲେ । **2** ତେଣୁ ରାଜାଙ୍କ ସେବାକାରୀ ଭୃତ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମହାରାଜାଙ୍କ ପାଇଁ ସୁନ୍ଦରୀ ଯୁବତୀ କନ୍ୟାଗଣର ଅନ୍ଦେଶଣ କରାଯାଉ । **3** ଆଉ, ମହାରାଜା ଆପଣା ରାଜ୍ୟର ସମସ୍ତ ପ୍ରଦେଶରେ କର୍ମଚାରୀଗଣ ନିୟୁକ୍ତ କରନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେହି ସବୁ ସୁନ୍ଦରୀ ଯୁବତୀ କନ୍ୟାଗଣଙ୍କୁ ଶୁଣନ ରାଜଧାନୀରେ ଏକତ୍ର କରି ଅନ୍ତଃୟୁରରେ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ରକ୍ଷକ ରାଜନୟପୁଣ୍ୟକ ହେବନ୍ତର ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରନ୍ତୁ; ପୁଣି, ସେମାନଙ୍କ ଅଙ୍ଗରାଗାର୍ଥକ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଦତ୍ତ ହେଉ, **4** ତହୁଁ ଉତ୍ତାରେ ଯେଉଁ କନ୍ୟା ମହାରାଜାଙ୍କର ତୁଷ୍ଟିକାରିଣୀ ହେବ, ସେ ବଷ୍ଟୀ ବଦଳେ ରାଣୀ ହେବ;” ଏହି କଥାରେ ରାଜାଙ୍କ ସନ୍ତୋଷ ହୁଅନ୍ତେ, ସେ ସେପରି କଲେ ।

5 ସେହି ସମୟରେ ମର୍କଖୟ ନାମେ ଜଣେ ଯିହୁଦୀଯ ଲୋକ ଶୁଣନ ରାଜଧାନୀରେ ଥିଲେ, ସେ ବିନ୍ୟାମୀନ ବଂଶୀୟ ଯାୟୀରର ପୁତ୍ର, ଶିମୀୟିର ପୌତ୍ର, କିଶର ପ୍ରପୌତ୍ର । **6** ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିକନୀୟ ସହିତ ବାବିଲର ରାଜା ନରୁଖଦନିସ୍ତର ଦ୍ୱାରା ନିର୍ବାସିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ସହିତ (କୀଣ) ଯିତ୍ରଶାଲମଠାରୁ ନିର୍ବାସିତ ହୋଇଥିଲେ । **7** ମର୍କଖୟ ଆପଣା ପିତୃବ୍ୟର କନ୍ୟା ହଦସାଙ୍କୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ଏଷ୍ଟରଙ୍କୁ ପ୍ରତିପାଳନ କଲେ; କାରଣ ତାହାର ପିତା କି ମାତା ନ ଥିଲେ, ସେହି କନ୍ୟା ପରମସୁନ୍ଦରୀ ଓ ସୁନ୍ଦରନା ଥିଲେ; ତାହାର ପିତାମାତା ମଲା ଉତ୍ତାରେ ମର୍କଖୟ ତାହାଙ୍କୁ ନିଜ କନ୍ୟା ରୂପେ ଗୃହଣ କରିଥିଲେ । **8** ଏଉତ୍ତାର ରାଜାଙ୍କ ସେହି ବାକ୍ୟ ଓ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରଚାରିତ ହୁଅନ୍ତେ, ଶୁଣନ ରାଜଧାନୀରେ ହେବନ୍ତ ନିକଟରେ ଅନେକ କନ୍ୟା ସଂଗୃହୀତ ହେବା ବେଳେ ଏଷ୍ଟର ହୁଏ ରାଜପୁରୀକୁ ସ୍ତ୍ରୀରକ୍ଷକ ହେବନ୍ତ ନିକଟକୁ ନିଆଗଲା । **9** ଏଥରେ ଏହି ଯୁବତୀ ହେବନ୍ତର ତୁଷ୍ଟିଜନକ ହୋଇ ତାହାଠାର ଅନୁଗହ ପାଇଲା; ଏଣୁ ସେ ଶାସ୍ତ୍ର ଅଙ୍ଗରାଗାର୍ଥକ ଦ୍ରୁବ୍ୟାଦିର ଯେ ଯେ ଅଂଶ ତାହାଙ୍କୁ ଦେବାର ହୁଅଇ, ତାହା ଓ ରାଜଗୃହରୁ ମନୋନୀତ ପାତ ଦାସୀ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଲା; ଆଉ, ସେ ତାହାଙ୍କୁ ତାହାର ଦାସୀଗଣ

ସହିତ ଅନ୍ତ୍ୟପୁରର ସର୍ବୋତ୍ତମା ସ୍ଥାନରେ ବାସ କରାଇଲା । 10 ମାତ୍ର ଏଷ୍ଟର ଆପଣା ବଂଶ କି କୁଟୁମ୍ବର ପରିଚୟ କାହାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ମର୍ଦଖାୟ ତାହା ନ ଜଣାଇବାକୁ ତାହାଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା କରିଥିଲେ । 11 ଏଥୁଡ଼ାରେ ଏଷ୍ଟର କିପରି ଅଛି ଓ ତାହା ପ୍ରତି କ'ଣ କରାଯିବ, ଏହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ମର୍ଦଖାୟ ପ୍ରତିଦିନ ଅନ୍ତ୍ୟପୁରର ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ସମ୍ମନ୍ଦ୍ରରେ ଯାତାଯାତ କଲେ ।

12 ପୁଣି, ଦ୍ଵାଦଶ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ରୀଲୋକଙ୍କ ନିୟମିତ ସେବା ପାଇଲା ଉତ୍ତାରେ ଅକ୍ଷଣ୍ଵେରଣ ରାଜା ନିକଟକୁ ଏକ ଏକ କନ୍ୟାର ଯିବାର ପାଳି ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା; କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଅଙ୍ଗସଂସ୍କାରରେ ଏତେ ଦିନ ଲାଗିଲା, ଅର୍ଥାତ୍, ଛାଇ ମାସ ଗନ୍ଧରସର ତୈଳ ଓ ଛାଇ ମାସ ସୁଗନ୍ଧି ଓ ସ୍ରୀଲୋକଙ୍କ ଅଙ୍ଗରାଗାର୍ଥକ ଦ୍ରବ୍ୟ ସେବନ କରିବାକୁ ହେଲା; 13 ପୁଣି, ରାଜା ନିକଟକୁ ଯିବାକୁ ହେଲେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁବତୀ ନିମନ୍ତେ ଏହି ନିୟମ ଥିଲା ଯେ, ସେ କୌଣସି ଦ୍ରବ୍ୟ ମାଗିଲେ, ଅନ୍ତ୍ୟପୁରର ରାଜଗୃହକୁ ଯିବା ସମୟରେ ସଙ୍ଗେ ନେବା ନିମନ୍ତେ ତାହା ତାକୁ ଦିଆଯାଉଥିଲା । 14 ସେ ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳରେ ଯାଇ ପ୍ରଭାତରେ ଉପପନ୍ମୀରଣର ରକ୍ଷକ ରାଜନ୍ୟପୂରସକ ଶାଶ୍ଵତସର ନିକଟକୁ ଦ୍ଵିତୀୟ ଅନ୍ତ୍ୟପୁରକୁ ଫେରି ଆସିଲେ; ରାଜା ତାହା ପ୍ରତି ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାର ନାମ ଧରି ନ ଉଚାଇଲେ, ସେ ରାଜା ନିକଟକୁ ପୁନର୍ବାର ଯିବ ନାହିଁ ।

15 ଏଉଭାବୁ ମର୍ଦଖାୟ ଆପଣା ପିତ୍ରବ୍ୟ ଅବୀହୟିଲର ଯେଉଁ ଏଷ୍ଟର ନାମୀ କନ୍ୟାକୁ ନିଜ କନ୍ୟା ରୂପେ ଗୃହଣ କରିଥିଲେ, ରାଜା ନିକଟକୁ ତାହାର ଯିବାର ପାଳି ପଡ଼ନ୍ତେ, ସ୍ରୀମାନଙ୍କ ରକ୍ଷକ ରାଜନ୍ୟପୂରସକ ହେବାଯି ଯାହା ଯାହା ନିରୂପଣ କରିଥିଲେ, ତାହା ଛଡ଼ା ସେ ଆଉ କିଛି ମାଗିଲା ନାହିଁ; ତଥାପି ଯେଉଁମାନେ ଏଷ୍ଟର ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି କଲେ, ସେସମୟେ ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ କଲେ । 16 ରାଜାଙ୍କ ରାଜଭାବର ସପ୍ତମ ବର୍ଷର ଦଶମ ମାସରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଚେବେତ୍ ମାସରେ, ଏଷ୍ଟର ରାଜଗୃହକୁ ଅକ୍ଷଣ୍ଵେରଣ ରାଜା ନିକଟକୁ ନିଆଗଲା । 17 ତହିଁରେ ରାଜା ଅନ୍ୟ ସକଳ ସ୍ରୀତୀରୁ ଏଷ୍ଟରଙ୍କୁ ଅଧିକ ପ୍ରେମ କଲେ, ପୁଣି ଅନ୍ୟ ସକଳ ଯୁବତୀରୁ ସେ ରାଜାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅଧିକ

ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଦୟା ପାଇଲା; ଏଣ୍ଟୁ ସେ ତାହାର ମସ୍ତକରେ ରାଜମୁକୁଟ ଦେଇ ବଷ୍ଟୀ ବଦଳେ ତାକୁ ରାଣୀ କଲେ । 18 ଏଥୁଡ଼ାରେ ରାଜା ଆପଣା ସମସ୍ତ ଅଧ୍ୟପତି ଓ ଦାସମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏଣ୍ଟୁରଙ୍କ ଭୋକ ବୋଲି ମହାଭୋକ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ଓ ସବୁ ପ୍ରଦେଶର କର-ମୋଚନ କଲେ ଓ ରାଜାଙ୍କ ଉଦାରତାନୁସାରେ ଦାନ କଲେ ।

ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ଦ୍ୱାରା ଚକ୍ରାନ୍ତ ଉତ୍ସାହନ

19 କନ୍ୟାମାନେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ସଂଗୃହୀତା ହେବା ସମୟରେ, ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ରାଜଦ୍ୱାରରେ ବସିଲେ । 20 ଏଣ୍ଟୁର ମର୍ଦ୍ଦଖୟର ଆଞ୍ଚାନୁସାରେ ଆପଣା ବଂଶ ଓ କୁଟୁମ୍ବର ପରିଚୟ କାହାକୁ ହୁଏଇଲା ନାହିଁ; କାରଣ ଏଣ୍ଟୁର ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ନିକଟରେ ପ୍ରତିପାଳିତା ହେବା ସମୟରେ ଯେପରି କରୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ସେପରି ତାହାର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କଲେ । 21 ସେହି ସମୟରେ ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ରାଜଦ୍ୱାରରେ ବସିବା ବେଳେ, ଦ୍ୱାରପାଳମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଗଥନ୍ ଓ ତେବେଶ ନାମରେ ରାଜଗୃହର ଦୁଇ ନମ୍ବରରେ କୁନ୍ତି ହେଲା ଅକ୍ଷଶ୍ଵେରଣ ରାଜାକୁ ବଧ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ । 22 ମାତ୍ର ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ଏହା ଜାଣି ଏଣ୍ଟୁର ରାଣୀଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ; ପୁଣି, ଏଣ୍ଟୁର ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ନାମ ନେଇ ରାଜାଙ୍କୁ ତାହା ଜଣାଇଲେ । 23 ତହିଁରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଦ୍ୱାରା ସେହି କଥା ପ୍ରମାଣ ହୁଅଛେ, ସେହି ଦୁଇ ଜଣ ବୃକ୍ଷରେ ଫାଶୀ ପାଇଲେ, ଆଉ ସେହି କଥା ରାଜାଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଲେଖାଯାଇଲା ।

3

ଯିହୁଦୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହାମନର ଘଡ଼ିଯନ୍ତି

1 ଏହି ସକଳ ଘଟଣା ଉଡ଼ାରେ ଅକ୍ଷଶ୍ଵେରଣ ରାଜା ଅଗାଗୀୟ ହମ୍ମଦାଆର ପୁତ୍ର ହାମନକୁ ଉନ୍ନତ କରି ଉକପଦାନ୍ତିତ କଲେ, ଆଉ ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗୀ ସମସ୍ତ ଅଧ୍ୟପତିର ଆସନ ଅପେକ୍ଷା ତାହାଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆସନ ଦେଲେ । 2 ତହିଁରେ ରାଜାଙ୍କ ଯେତେ ଦାସ ରାଜଦ୍ୱାରରେ ଥିଲେ, ସେବମସ୍ତେ ନତ ହୋଇ ହାମନକୁ ପ୍ରଶାମ କଲେ; କାରଣ ରାଜା ତାହା ବିଷୟରେ ସେରୂପ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ; ମାତ୍ର ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ନତ ହେଲେ ନାହିଁ କିଅବା ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଶାମ କଲେ ନାହିଁ । 3 ଏଣ୍ଟୁ

ରାଜଦ୍ଵାରବର୍ତ୍ତୀ ରାଜାଙ୍କ ଦାସଗଣ ମର୍ଦଖୟଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମେ କାହଁକି ରାଜାଙ୍କ ଲଙ୍ଘନ କରୁଅଛ?” ୪ ଏହିରୂପେ ସେମାନେ ପ୍ରତିଦିନ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ତଥାପି ସେ ସେମାନଙ୍କର କଥା ମାନିଲେ ନାହଁ; ଏଣୁ ଏହି ମର୍ଦଖୟର କଥା ରହିବ କି ନାହଁ, ଏହା ଜାଣିବା ଛାତ୍ରର ସେମାନେ ହାମନକୁ ତାହା ଜଣାଇଲେ; କାରଣ ମର୍ଦଖୟ ଯେ ଯିହୁଦୀୟ ଲୋକ, ଏହା ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ । ୫ ଯେତେବେଳେ ହାମନ ଦେଖିଲେ ଯେ, ମର୍ଦଖୟ ନତ ହେଲେ ନାହଁ କିଆବା ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଶାମ କଲେ ନାହଁ, ସେତେବେଳେ ସେ କ୍ରୋଧରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ । ୬ ମାତ୍ର ସେ କେବଳ ମର୍ଦଖୟ ଉପରେ ହସ୍ତଶୈପ କରିବାକୁ ଲାଗୁ ଝାନ କଲେ; କାରଣ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ମର୍ଦଖୟର ବଂଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ କଥା ଜଣାଇଥିଲେ, ତେଣୁ ହାମନ ଅକ୍ଷଶୈରଣର ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ରାଜ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ଯିହୁଦୀୟଙ୍କୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ମର୍ଦଖୟର ଲୋକଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ,

୭ ଆଉ, ସେହି ବିଷୟରେ ଅକ୍ଷଶୈରଣ ରାଜାଙ୍କ ରାଜଦ୍ଵାର ଦ୍ଵାଦଶ ବର୍ଷର ନୀୟନ ନାମକ ପ୍ରଥମ ମାସରେ ହାମନର ସାକ୍ଷାତରେ ଅଦର ନାମକ ଦ୍ଵାଦଶ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (କ୍ରମାଗତ) ସେମାନେ ପ୍ରତିଦିନ ଓ ପ୍ରତି ମାସ “ପୂର,” ଅର୍ଥାତ୍, ଗୁଲିବାଣ୍ଟ କଲେ । ୮ ଏଥୁଡ଼ାରେ ହାମନ ଅକ୍ଷଶୈରଣ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆପଣଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ସମସ୍ତ ପ୍ରଦେଶସ୍ଥ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଛିନ୍ନତିନ୍ନ ଓ ପୃଥକୀକୃତ ଏକ ଦେଶୀୟ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି; ଅନ୍ୟ ସକଳ ଲୋକଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥାଠାରୁ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭିନ୍ନ, ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ମହାରାଜାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମାନନ୍ତି ନାହଁ; ଏଣୁ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟବହାର ସହ୍ୟ କରିବା ମହାରାଜାଙ୍କର ଉଚ୍ଚିତ ନୁହେଁ । ୯ ମହାରାଜା ସନ୍ତ୍ରଷ୍ଟ ହେଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ପତ୍ର ଲେଖାଯାଉ, ତହଁରେ ମୁଁ ରାଜକାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯୁକ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ହସ୍ତରେ ରାଜଭଣ୍ଡାରକୁ ଆଶିବା ପାଇଁ ଦଶ ହଜାର ତାଳକ୍ରତ୍ର ରୂପା ଦେବି ।” ୧୦ ଏଥୁରେ ରାଜା ଆପଣା ହସ୍ତରୁ ସନ୍ତକ-ଅଙ୍ଗୁରୀୟ କାଢି ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ଅଗାଗୀୟ ହମ୍ବଦାଥାର ପୁତ୍ର ହାମନକୁ ଦେଲେ । ୧୧ “ପୁଣି, ରାଜା ହାମନକୁ କହିଲେ, ସେହି ରୂପା ଓ ସେହି ଦେଶୀୟ ଲୋକ ତୁମ୍ଭକୁ ଦିଆଗଲା, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା ତୁମ୍ଭର

ଇଚ୍ଛା, ତାହା କର ।”

12 ଏଣୁ ପ୍ରଥମ ମାସର ତ୍ରୟୋଦଶ ଦିନରେ ରାଜାଙ୍କ ଲେଖକମାନେ ଆହୁତ ହୁଆନ୍ତେ, ହାମନ୍ତର ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଦେଶସ୍ଥ ରାଜପ୍ରତିନିଧିଗଣ ଓ ଅଧିପତିଗଣ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ଶାସନକର୍ତ୍ତାଗଣ ପ୍ରତି ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଦେଶର ଅକ୍ଷରାନୁସାରେ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ଭାଷାନୁସାରେ ପଡ଼ୁ ଲିଖିତ ହେଲେ, ତାହା ଅକ୍ଷରାନୁସାରେ ରାଜାଙ୍କ ନାମରେ ଲିଖିତ ଓ ରାଜାଙ୍କ ଅଙ୍କୁରୀୟରେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହେଲା । **13** ପୁଣି, ଏକ ଦିନରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଅଦର ନାମକ ଦ୍ଵାଦଶ ମାସର ତ୍ରୟୋଦଶ ଦିନରେ ଯୁବା, ବୃଦ୍ଧ, ଶିଶୁ ଓ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ସବୁ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କୁ ସଂହାର, ବଧ ଓ ବିନାଶ କରିବାକୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ଲୁଟିବାକୁ ସେହି ପଡ଼ୁ ଧାବକଗଣଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ରାଜାଙ୍କ ସବୁ ପ୍ରଦେଶକୁ ପ୍ରେରିତ ହେଲେ । **14** ପୁଣି, ସେହି ଦିନ ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଯେପରି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଆନ୍ତି, ଏଥପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଦେଶରେ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରଚାର କରିବାକୁ ଓ ଯାବତୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଗୋଚର କରାଇବାକୁ ସେହି ଲିଖନର ପ୍ରତିଲିପି ଦିଆଗଲା । **15** ଆଉ, ଧାବକଗଣ ରାଜାଜୀ ପାଇ ଶୀଘ୍ର ବାହାରିଗଲେ, ପୁଣି ସେହି ଆଜ୍ଞା ଶୂଣ୍ୟ ରାଜଧାନୀରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା, ତହୁଁ ରାଜା ଓ ହାମନ୍ ପାନ କରିବାକୁ ବସିଲେ, ମାତ୍ର ଶୂଣ୍ୟ ନଗର ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହେଲା ।

4

ଯିହୁଦୀଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟାର୍ଥେ ଏଷୁରଙ୍କ ପ୍ରତିଶୁଦ୍ଧି

1 ମର୍ଦ୍ଦଶୟ ଏହିସବୁ ବିଷୟ ଗୋଚର ହୁଆନ୍ତେ, ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଚିରିଲେ ଓ ଅଖା ପିନ୍ଧି ଓ ଭସ୍ତୁ ଲେପନ କରି ନଗର ମଧ୍ୟକୁ ଯାଇ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳା ଓ ବିଲାପ ସ୍ଵରରେ ରୋଦନ କଲେ । **2** ପୁଣି, ସେ ରାଜଦ୍ଵାରର ସମ୍ମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲେ, କାରଣ ଅଖା ପିନ୍ଧି କାହାକୁ ରାଜଦ୍ଵାରରେ ପ୍ରଦେଶ କରିବାର ଅନୁମତି ନ ଥିଲା । **3** ଆଉ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଦେଶର ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଶ୍ଵାନକୁ ଏହି ରାଜାଜୀ ଓ ନିଯମପତ୍ର ପହଞ୍ଚିଲା, ସେହି ସକଳ ଶ୍ଵାନର ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମହାଶୋକ ଓ ଉପବାସ ଓ କ୍ରମନ ଓ ବିଲାପ ହେଲା, ପୁଣି ଅନେକେ ଅଖା ଓ ଭସ୍ତୁରେ ଶମ୍ଭନ କଲେ ।

4 ଏଣୁ ଏଷୁରଙ୍କ ଦାସୀଗଣ ଓ ନପୁଂସକମାନେ ଆସି ଏହି କଥା ତାହାଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ; ତେଣୁ ରାଶୀ ଅତିଶୟ ଶୋକ କଲେ; ପୁଣି, ମର୍ଦଖୟଠାରୁ ଅଖା କାଢ଼ି ତାହାଙ୍କୁ ପିନ୍ଧାଇବା ପାଇଁ ବସ୍ତୁ ପଠାଇଲେ, ମାତ୍ର ସେ ତାହା ଗ୍ରହଣ କଲେ ନାହିଁ । **5** ଏଥୁରେ ରାଜାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏଷୁରଙ୍କ ସେବାରେ ନିଯୁକ୍ତ ହଥକ୍ ନାମକ ରାଜନପୁଂସକକୁ ଏଷୁର ଡାକି, କ’ଣ ହେଲା ଓ କାହିଁକି ତାହା ହେଲା, ଏହା ଜାଣିବା ନିମନ୍ତେ ମର୍ଦଖୟ ନିକଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ତାହାଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । **6** ତହିଁରେ ହଥକ୍ ରାଜଦାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନଗରର ଛକବନ୍ଧି ସ୍ଥାନରେ ମର୍ଦଖୟ ନିକଟକୁ ଗଲେ । **7** ପୁଣି, ମର୍ଦଖୟ ଆପଣା ପ୍ରତି ଯାହା ଯାହା ଘଟିଥିଲା ଓ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ହାମନ ରାଜଭଣ୍ଟାରରେ ଠିକ୍ ଯେତେ ମୁଦ୍ରା ଦେବାକୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ, ତାହା ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ । **8** ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, “ସେମାନଙ୍କ ବିନାଶାର୍ଥେ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞାପତ୍ର ଶୁଣନ୍ତରେ ଦଉ ହୋଇଥିଲା, ତହିଁର ଏକ ପ୍ରତିଲିପି ଏଷୁରଙ୍କୁ ଦେଖାଇ ଝାଡ଼ କରାଇବାକୁ ଦେଲେ; ଆଉ, ଏଷୁର ଯେପରି ଆପଣା ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ରାଜାଙ୍କ ଛାମୁରେ ପ୍ରବେଶ କରି ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ନିବେଦନ ଓ ଅନୁଗୋଧ କରିବେ,” ଏପରି ଆଦେଶ କରିବାକୁ କହିଲେ । **9** ତହୁଁ ହଥକ୍ ଆସି ମର୍ଦଖୟର କଥା ଏଷୁରଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ । **10** ଏଉଭାବୁ ଏଷୁର ହଥକ୍କୁ ଏହି କଥା କହି ମର୍ଦଖୟ ନିକଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା କଲେ, ଯଥା, **11** “ବିନା ଡାକରାରେ ପୁରୁଷ କି ସ୍ତ୍ରୀ ଯେକେହି ଭିତର ପ୍ରାଣଶକ୍ତି ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଏ, ତାହାର ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡ ହେବାର ଏକମାତ୍ର ଆଜ୍ଞା ଅଛି, କେବଳ ଯାହା ପ୍ରତି ରାଜା ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣମାୟ ରାଜଦଣ୍ଡ ବଢାନ୍ତି, ସେହି ବଞ୍ଚେ, ଏହା ରାଜାଙ୍କର ସବୁ ଦାସ ଓ ରାଜାଙ୍କର ସବୁ ପ୍ରଦେଶସ୍ଥ ଲୋକ ଜାଣନ୍ତି; ମାତ୍ର ଆଜକୁ ତିରିଶ ଦିନ ହେଲା ମୁଁ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଡାକରା ପାଇ ନାହିଁ ।” **12** ସେମାନେ ଏଷୁରଙ୍କ ଏହି କଥା ମର୍ଦଖୟଙ୍କୁ କହିଲେ । **13** ତେଣୁ ମର୍ଦଖୟ ଏଷୁରଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରତ୍ୟେତର ଦେବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସବୁ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ତୁମେ ରାଜଗୃହରେ ଥୁବାରୁ ଯେ ରକ୍ଷା ପାଇବ, ଏହା ମନରେ ଭାବ ନାହିଁ ।” **14** ଯେବେ ତୁମେ ଏହି ସମୟରେ ସର୍ବତୋଭାବେ ନୀରବ ହୋଇ ରୁହ, ତେବେ ଅନ୍ୟ

କୌଣସି ସ୍ଥାନରୁ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କର ଉପକାର ଓ ଉଜ୍ଜାର ଉପରେ
ହେବ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭ ପିତୃବଂଶ ବିନଷ୍ଟ ହେବ; କିଏ ଜାଣେ,
ତୁମ୍ଭେ ଏପରି ସମୟ ନିମନ୍ତେ ରାଜ୍ୟ ପାଇଅଛି?” 15 ଏଥୁରେ ଏଷ୍ଟର
ମର୍ଦ୍ଦଖୟଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରତ୍ୟେଉର ଦେବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, 16 “ତୁମ୍ଭେ
ଯାଇ ଶୁଣନରେ ଉପସ୍ଥିତ ସମସ୍ତ ଯିହୁଦୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରି
ମୋ” ନିମନ୍ତେ ଉପବାସ କର, ପୁଣି ତିନି ଦିନ ଯାଏ ଦିନରେ କିଆବା
ରାତ୍ରିରେ କିଛି ଭୋଜନ କର ନାହିଁ ଓ କିଛି ପାନ କର ନାହିଁ;
ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଓ ମୋହର ଦାସୀଗଣ ତହୁଁପ ଉପବାସ କରିବୁ; ତହୁଁ
ବ୍ୟବସ୍ଥାନ୍ତିର୍ଯ୍ୟାୟୀ ନୋହିଲେ ହେଁ ମୁଁ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବି; ତହୁଁରେ
ମୁଁ ବିନଷ୍ଟ ହେଲେ ବିନଷ୍ଟ ହେବି” 17 ତେଣୁ ମର୍ଦ୍ଦଖ୍ୟ ଚାଲିଯାଇ
ଏଷ୍ଟରଙ୍କ ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ କର୍ମ କଲେ ।

5

ଏଷ୍ଟରଙ୍କ ଭୋଜ

1 ଏଉଭାବୁ ତୃତୀୟ ଦିନ ଏଷ୍ଟର ରାଜକୀୟ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧି ରାଜଗୃହର
ଭିତର ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ରାଜଗୃହ ସମ୍ମଶ୍ଵରେ ଠିଆ ହେଲେ; ସେହି
ସମୟରେ ରାଜା ରାଜଗୃହରେ ଗୃହଦ୍ୱାର ସମ୍ମଶ୍ଵରେ ରାଜସିଂହାସନ
ଉପରେ ଉପବିଷ୍ଟ ଥିଲେ । 2 ଏଥୁରେ ରାଜା ଏଷ୍ଟର ରାଣୀଙ୍କୁ
ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ଠିଆ ହେବାର ଦେଖିଲେ, ପୁଣି ଏଷ୍ଟର ରାଜାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ
ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇବାରୁ ରାଜା ଏଷ୍ଟର ପ୍ରତି ଆପଣା ହସ୍ତିଷ୍ଠିତ ସୁରଖ୍ୟ ଦଣ୍ଡ
ବଢାଇଲେ; ତେଣୁ ଏଷ୍ଟର ନିକଟକୁ ଆସି ରାଜଦଶ୍ମୁର ଅଗ୍ରଭାଗ
ଛୁଇଲୁଣେ । 3 ପୁଣି, ରାଜା ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ଆଗୋ ଏଷ୍ଟର ରାଣୀ,
ତୁମ୍ଭୁର କି ବାଞ୍ଚ୍ଛା ଓ କି ପ୍ରାର୍ଥନା? ଅର୍ଦ୍ଧକ ରାଜ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲେ
ହେଁ ତାହା ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଦଉ ହେବ ।” 4 ଏଷ୍ଟର ଉତ୍ତର କଲେ, “ଯେବେ
ମହାରାଜାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଭଲ ଦିଶେ, ତେବେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ
ଯେଉଁ ଭୋଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଅଛି, ମହାରାଜ ଓ ହାମନ୍ ଆଜି ସେହି
ଭୋଜକୁ ଆଗମନ କରନ୍ତୁ” 5 ଏଥୁରେ ରାଜା କହିଲେ, “ଏଷ୍ଟରଙ୍କ
କଥାନୁସାରେ ଶୀଘ୍ର କର୍ମ କରିବା ପାଇଁ ହାମନଙ୍କୁ କୁହିଁ;” ଏଥୁଭାବେ
ରାଜା ଓ ହାମନ୍ ଏଷ୍ଟରଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଭୋଜକୁ ଆସିଲେ । 6 ଏଥୁରେ

ରାଜା ଭୋଜରେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ କରିବା ବେଳେ ଏଣ୍ଟ୍ରଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭୁ ନିବେଦନ କଥା? “ତାହା ତୁମ୍ଭୁକୁ ଦଉ ହେବ; ପୁଣି, ତୁମ୍ଭୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଥା? ଅର୍ଜେକ ରାଜ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲେ ହେଁ ତାହା ସିଦ୍ଧ ହେବ ।”⁷ ତହୁଁରେ ଏଣ୍ଟ୍ର ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୋହର ନିବେଦନ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏହି; ⁸ ମୁଁ ଯେବେ ମହାରାଜାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଅଛି, ପୁଣି ମୋହର ନିବେଦନୀୟ ବିଷୟ ଦେବାକୁ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା ସିଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯେବେ ମହାରାଜ ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ମୁଁ ଯେଉଁ ଭୋଜ ଆପଣମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବି, ତହୁଁକି ମହାରାଜ ଓ ହାମନ ଆସନ୍ତୁମୁଁ କାଲି ମହାରାଜାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ କହିବି ।”

ମର୍ଦ୍ଦଶୟଙ୍କୁ ଫାଣୀ ଦେବାକୁ ହାମନର ଷଡ଼ପତ୍ର

⁹ ତହୁଁରେ ସେହି ଦିନ ହାମନ ଆନନ୍ଦିତ ଓ ହୃଦୟଚିତ ହୋଇ ବାହାରକୁ ଗଲା; ମାତ୍ର ହାମନ ରାଜଦ୍ଵାରରେ ଆପଣା ସମ୍ମାନରେ ମର୍ଦ୍ଦଶୟଙ୍କୁ ଉଠି ଠିଆ ନ ହେବାର କିଅବା ପ୍ରଶାମ ନ କରିବାର ଦେଖୁ ସେ ମର୍ଦ୍ଦଶୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ କ୍ରୋଧରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ । ¹⁰ ତଥାପି ହାମନ ଆପଣା କ୍ରୋଧ ସମ୍ମାଳି ଗୃହକୁ ଗଲା, ପୁଣି ଆପଣା ମିତ୍ରଗଣକୁ ଓ ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟା ସେରଣକୁ ଉକାଇ ଆଣିଲେ । ¹¹ ଆଉ, ହାମନ ଆପଣା ଧନ ଓ ଝେଣ୍ଯର କଥା ଓ ବହୁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ କଥା ଓ ରାଜା କିପରି ତାହାର ପଦ ବୃଦ୍ଧି କରିଅଛନ୍ତି ଓ କିପରି ତାହାଙ୍କୁ ଆପଣା ଅଧ୍ୟପତିମାନଙ୍କ ଓ ଦାସମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସନ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ଏହିସବୁ ବିଷୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇଲେ । ¹² ହାମନ ଆହୁରି କହିଲେ, “ଏଣ୍ଟ୍ର ରାଣୀ ଆପଣା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଭୋଜକୁ ମୋ’ ବିନ୍ଦୁ ଆଉ କାହାକୁ ରାଜାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଯିବାକୁ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି; ପୁଣି, କାଲିକି ମୁଁ ରାଜାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିମନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇଅଛି । ¹³ ମାତ୍ର ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଯିହୁଦୀୟ ମର୍ଦ୍ଦଶୟଙ୍କୁ ରାଜଦ୍ଵାରରେ ବସିବାର ଦେଖୁଥିବି, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହିସବୁରେ ମୋହର କିଛି ଫଳ ନାହିଁ ।” ¹⁴ ତେଣୁ ତାହାର ଭାର୍ଯ୍ୟା ସେରଣ ଓ ମିତ୍ର ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପଚାଶ ହାତ ଉଚ୍ଚ ଏକ ଫାଣୀକାଠ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଉ; ପୁଣି, ମର୍ଦ୍ଦଶୟଙ୍କୁ ତହୁଁରେ ଫାଣୀ ଦେବା ପାଇଁ କାଲି ପ୍ରାତିକାଳେ

ରାଜାଙ୍କୁ କୁହ, ତହୁଁ ଉଡ଼ାରେ ହୃଦୟ ହୋଇ ରାଜାଙ୍କ ସହିତ ଭୋଜକୁ ଯାଆଇ” ଏହି କଥାରେ ହାମନ ସନ୍ତକ୍ଷେପ ହୋଇ ସେହିରୂପ ଫାଣୀକାଠ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଇଲେ ।

6

ମର୍ଦ୍ଦଶୟ ରାଜାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ମାନିତ

1 ସେହି ରାତ୍ରିରେ ରାଜା ଶୋଇ ପାରିଲେ ନାହୁଁ; ଏଣୁ ସେ ସ୍ଵରଣୀୟ ଉତ୍ତିହାସ-ପୁସ୍ତକ ଆଣିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ପୁଣି, ତାହା ରାଜାଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ପାଠ କରାଗଲା । **2** ତହୁଁରେ ଏହି ଲିଖ୍ତ କଥା ଦେଖାଗଲା, ରାଜାଙ୍କ ନମୁନ୍ଦକ ବିଗଥନ ଓ ତେରଣ ନାମକ ଦୁଇ ଜଣ ଦ୍ୱାରାପାଳ ଅକ୍ଷଣ୍ଵେଶ ରାଜାଙ୍କୁ ବଧ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିବାରୁ ମର୍ଦ୍ଦଶୟ ତହୁଁର ସମ୍ବାଦ ଦେଇଥିଲେ । **3** ଏଣୁ ରାଜା ପଚାରିଲେ, “ଏଥ୍ପାଇଁ ମର୍ଦ୍ଦଶୟଙ୍କୁ କି ପ୍ରକାର ସମ୍ମାନ ଓ ଉକ୍ତପଦ ଦିଆଯାଇଅଛି?” ରାଜାଙ୍କ ସେବାକାରୀ ଦାସମାନେ କହିଲେ, “ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି କରାଯାଇ ନାହୁଁ ।” **4** ତହୁଁ ରାଜା ପଚାରିଲେ, “ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ କିଏ କିଛି?” ଏହି ସମୟରେ ହାମନ ଆପଣା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଫାଣୀକାଠରେ ମର୍ଦ୍ଦଶୟଙ୍କୁ ଫାଣୀ ଦେବା ପାଇଁ ରାଜାକୁ କହିବା ନିମନ୍ତେ ରାଜଗୃହର ବାହାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣକୁ ଆସିଥିଲେ । **5** ତେଣୁ ରାଜାଙ୍କ ଦାସମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଦେଖନ୍ତୁ “ହାମନ ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ଠିଆ ହୋଇଅଛି ।” ତେବେ ରାଜା କହିଲେ, “ସେ ଭିତରକୁ ଆସୁ ।” **6** ତହୁଁରେ ହାମନ ଭିତରକୁ ଆସନ୍ତେ, ରାଜା ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ରାଜା ଯାହାକୁ ସମ୍ମାନ କରିବାକୁ ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି, ତାହା ପ୍ରତି କଥା କରାଯିବ?” ହାମନ ମନେ ମନେ ଭାଲିଲେ, ରାଜା ମୋ’ ବିନ୍ଦୁ ଆଉ କାହାକୁ ସମ୍ମାନ କରିବାକୁ ଅଧିକ ତୁଷ୍ଟ ହେବେ? **7** ଏଣୁ ହାମନ ରାଜାଙ୍କୁ ଉଡ଼ାର ଦେଲା, “ମହାରାଜ ଯାହାକୁ ସମ୍ମାନ କରିବାକୁ ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି, **8** ତାହା ପାଇଁ ମହାରାଜାଙ୍କ ପରିଧେୟ ରାଜକୀୟ ବସ୍ତି ଓ ମହାରାଜାଙ୍କ ଆରୋହଣର ରାଜମୁକୁଗ୍ରୁଷିତ ଅଶ୍ଵ ଅଣାଯାଉ । **9** ଆଉ, ସେହି ବସ୍ତି ଓ ଅଶ୍ଵ ମହାରାଜାଙ୍କର ଏକ ପ୍ରଧାନ ଅଧୁପତିର ହସ୍ତରେ ଦିଆଯାଉ; ପୁଣି, ମହାରାଜ ଯାହାକୁ ସମ୍ମାନ କରିବାକୁ ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି, ତାହାଙ୍କୁ ସେମାନେ ସେହି ରାଜବସ୍ତି ପିନ୍ଧାତନ୍ତ୍ର ଓ ସେହି ଅଶ୍ଵରେ ଆରୋହଣ

କରାଇ ନଗର ଦାଣ୍ଡରେ ତାହାର ଆଗେ ଆଗେ ଏହା ଘୋଷଣା କରନ୍ତୁ “ମହାରାଜ ଯାହାର ସମ୍ମାନରେ ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି, ତାହା ପ୍ରତି ଏରୁପ କରାଯାଏ ।” 10 ଏଥୁରେ ରାଜା ହାମନକୁ କହିଲେ, “ତୁମେ ଏହା ଶୀଘ୍ର କର; ଯେପରି କହିଲ, ସେପରି ସେହି ବସ୍ତି ଓ ସେହି ଅଣ୍ଟ ଘେନି ରାଜଦ୍ଵାରରେ ଉପବିଷ୍ଟ ଯିହୁଦୀଙ୍କ ମର୍ଦଖ୍ୟ ପ୍ରତି କର; ତୁମେ ଯେସକଳ କଥା କହିଅଛ, ତହଁ ରୁ କିଛି ହଁ ଉଣା କର ନାହଁ ।” 11 ତେଣୁ ହାମନ ସେହି ବସ୍ତି ଓ ଅଣ୍ଟ ନେଇ ମର୍ଦଖ୍ୟଙ୍କୁ ବସ୍ତାନ୍ତିତ କଲେ ଓ ଅଣ୍ଟାରୋହଣ କରାଇ ନଗରର ଦାଣ୍ଡରେ ବୁଲାଇଲେ, ପୁଣି “ମହାରାଜ ଯାହାକୁ ସମ୍ମାନ କରିବାକୁ ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି, ତାହା ପ୍ରତି ଏରୁପ କରାଯାଏ;” ଏହି କଥା ତାହାର ଆଗେ ଆଗେ ଘୋଷଣା କଲେ ।

12 ଏଉଭାବୁ ମର୍ଦଖ୍ୟ ପୁନର୍ବାର ରାଜଦ୍ଵାରକୁ ଆସିଲେ, ମାତ୍ର ହାମନ ଶୋକାନ୍ତିତ ହୋଇ ଓ ମସ୍ତକ ଭାଙ୍ଗି ଆପଣା ଗୃହକୁ ଶୀଘ୍ର ଗଲେ । 13 ପୁଣି, ହାମନ ଆପଣା ପ୍ରତି ଘଟିତ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟା ସେରଣକୁ ଓ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ମିତ୍ରଙ୍କୁ କହିଲେ; ତହଁରେ ତାହାଙ୍କର ଝାନୀ ଲୋକମାନେ ଓ ତାହାଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟା ସେରଣ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯାହା ସାକ୍ଷାତରେ ତୁମ୍ଭର ଏହି ପତନର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଅଛି, ସେ ମର୍ଦଖ୍ୟ ଯେବେ ଯିହୁଦୀ ବଂଶୀୟ ଲୋକ ହୁଏ, ତେବେ ତୁମେ ତାହାଙ୍କୁ ଜନ୍ମ କରି ପାରିବ ନାହଁ”; ମାତ୍ର ତାହାର ସାକ୍ଷାତରେ ନିତାନ୍ତ ପତିତ ହେବ ।”

14 ସେମାନେ ତାହା ସହିତ ଏରୁପ କଥାବାଞ୍ଚା କରୁ କରୁ ରାଜନ୍ୟପୁଂସକମାନେ ଆସି ଏଷ୍ଟରଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଭୋଜକୁ ହାମନକୁ ନେବା ପାଇଁ ଚଞ୍ଚଳ ହେଲେ ।

7

ହାମନର ମୁହୂର୍ତ୍ତଦଣ୍ଡ

1 ଏହିରୁପେ ଏଷ୍ଟର ରାଣୀ ସହିତ ରାଜା ଓ ହାମନ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । 2 ରାଜା ସେହି ଦ୍ଵିତୀୟ ଦିନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ କରିବା ବେଳେ ଏଷ୍ଟରଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର କହିଲେ, “ଆଗେ ଏଷ୍ଟର ରାଣୀ, ତୁମ୍ଭର ନିବେଦନ କଥା? ତାହା ତୁମ୍ଭକୁ ଦଉ ହେବ ଓ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରାର୍ଥନା କଥା? ତାହା ଅର୍ଦ୍ଧକ ରାଜ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ହେଲେ ହେଁ ସିଙ୍ଗ କରାଯିବ ।”³ ତେଣୁ ଏଷ୍ଟର ରାଣୀ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, “ହେ ମହାରାଜ, ମୁଁ ଯେବେ ଆପଣଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଅଛି, ଆଉ, ଯେବେ ମହାରାଜ ସନ୍ତଞ୍ଜୁ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ମୋହର ନିବେଦନାନୁସାରେ ମୋ’ ପ୍ରାଣ ଓ ମୋ’ ପ୍ରାର୍ଥନାନୁସାରେ ମୋ’ ଲୋକମାନେ ମୋତେ ଦିଆଯାଉନ୍ତୁ⁴ କାରଣ ଆମ୍ବେମାନେ, ମୁଁ ଓ ମୋହର ଲୋକମାନେ ସଂହାରିତ ଓ ହତ ଓ ବିନଷ୍ଟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ବିକ୍ରୀତ ହୋଇଅଛୁ । ଯଦି ଆମ୍ବେମାନେ କେବଳ ଦାସ ଓ ଦାସୀ ହେବା ପାଇଁ ବିକ୍ରୀତ ହୋଇଥାଏନ୍ତୁ ତେବେ ଶତ୍ରୁ ମହାରାଜଙ୍କର ଏହି କ୍ଷତି ପରିଶୋଧ କରି ନ ପାରିଲେ ହେଁ ମୁଁ ନୀରବ ହୋଇ ରହନ୍ତି ।”⁵ ଏଥୁରେ ଅକ୍ଷଣ୍ଵେରଣ ରାଜୀ ଏଷ୍ଟର ରାଣୀଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯେ ଏପରି କର୍ମ କରିବାକୁ ମନରେ ସାହସ ବାନ୍ଧିଅଛି, ସେ କିଏ? ଓ ସେ କେଉଁଠାରେ ଅଛି?”⁶ ଏଷ୍ଟର କହିଲେ, “ଏହି ଦୁଷ୍ଟ ହାମନ୍ ଜଣେ ବିପକ୍ଷ ଓ ଶତ୍ରୁ ଅଟେ;” ତହୁଁରେ ରାଜୀ ଓ ରାଣୀଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ହାମନ୍ ଭୀତ ହେଲେ ।⁷ ଆଉ, ରାଜୀ କ୍ରୋଧରେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ-ପାନଶାଳାରୁ ଉଠି ରାଜଗୃହର ଉଦ୍ୟାନକୁ ଗଲା; ତହୁଁରେ ରାଜୀ ଦ୍ଵାରା ଆପଣାର ଅମଙ୍ଗଳ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଅଛି, ଏହା ଜାଣି ହାମନ୍ ଏଷ୍ଟର ରାଣୀ ନିକଟରେ ଆପଣା ପ୍ରାଣ ମାରିବାକୁ ଠିଆ ହେଲେ ।⁸ ତେବେ ରାଜୀ ରାଜଗୃହର ଉଦ୍ୟାନରୁ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ-ପାନଶାଳାକୁ ଲେଉଛି ଆସିଲେ; ସେତେବେଳେ ଏଷ୍ଟର ଯେଉଁ ଆସନରେ ବସିଥୁଲେ, ହାମନ୍ ତହୁଁ ଉପରେ ପଡ଼ିଥୁଲେ; ତେଣୁ ରାଜୀ କହିଲେ, “ଏ କ’ଣ ଗୁହ୍ ମଧ୍ୟରେ ମୋ’ ସାକ୍ଷାତରେ ରାଣୀଙ୍କୁ ବଳାକ୍ତାର କରିବ? ଏହି କଥା ରାଜୀ ମୁଖ୍ୟ ବାହାରିବା ମାତ୍ର ଲୋକମାନେ ହାମନ୍ର ମୁଖ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଲେ ।”⁹ ଏଥୁତତ୍ରାରେ ରାଜୀଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଉପସ୍ଥିତ ହର୍ବୋଣୀ ନାମକ ଏକ ନପୁଂସକ ରାଜାକୁ କହିଲେ, “ଦେଖନ୍ତୁ ମହାରାଜଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ହିତଜନକ ସମ୍ବାଦଦାୟୀମର୍ଦ୍ଦଖୟ ନିମନ୍ତେ ହାମନ୍ର ପଚାଶ ହାତ ଉଚ୍ଚ ଫାଶୀକାଠ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଅଛି, ତାହା ହାମନ୍ର ଗୁହରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଅଛି,” ରାଜୀ କହିଲେ, “ତହୁଁ ଉପରେ ଏହାକୁ ଫାଶୀ ଦିଅ ।”¹⁰ ଏଥୁରେ ହାମନ୍ ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ଫାଶୀକାଠ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥୁଲେ, ତହୁଁ

ଉପରେ ସେମାନେ ହାମନକୁ ଫାଶୀ ଦେଲେ; ତହଁରେ ରାଜାଙ୍କ କ୍ରାଧ ଶାନ୍ତ ହେଲା ।

8

ଏଷୁରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଯିହୁଦୀଙ୍କ ଉକ୍ତାର

1 ସେହି ଦିନ ଅକ୍ଷଗ୍ରେରଣ ରାଜା ଏଷୁର ରାଣୀଙ୍କୁ ଯିହୁଦୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ହାମନର ଗୃହାଦି ଦେଲା, ଆଉ ମର୍ଦଖୟ ରାଜାଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ; କାରଣ ମର୍ଦଖୟ ଆପଣାର କଥଣ ଛୁଏ, ଏହା ଏଷୁର ଜଣାଇଥିଲେ । **2** ଏଥୁରେ ରାଜା ହାମନଠାରୁ ଯେଉଁ ଅଙ୍ଗୁରାୟ ନେଇଥିଲେ, ତାହା କାହିଁ ମର୍ଦଖୟଙ୍କୁ ଦେଲେ, ପୁଣି ଏଷୁର ହାମନର ଗୃହ ଉପରେ ମର୍ଦଖୟଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ ।

3 ଏଷୁର ରାଜାଙ୍କ ନିକଟରେ ପୁନର୍ବାର ନିବେଦନ କଲେ, ପୁଣି ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତିକୂଳରେ ଅଗାଗାୟ ହାମନର କୃତ ଅମଙ୍ଗଳ ଓ ତାହାର କଞ୍ଚିତ କଳ୍ପନା ନିବାରଣାରେ ତାହାର ଚରଣରେ ପଡ଼ି ରୋଦନ କରି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । **4** ତହଁରେ ରାଜା ଏଷୁର ଆଡ଼େ ସ୍ଵର୍ଗ ଦଣ୍ଡ ବିସ୍ତାର କରନ୍ତେ, ଏଷୁର ଉଠି ରାଜା ଛାମୁରେ ଠିଆ ହୋଇ କହିଲେ, ଯେବେ ମହାରାଜ ସନ୍ତକ୍ଷେ ହୁଅନ୍ତି, ଯେବେ ମୁଁ ମହାରାଜାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଅଛି, **5** ପୁଣି, “ଏହି କର୍ମ ମହାରାଜାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯଥାର୍ଥ ବୋଧ ଛୁଏ, ଆଉ ମୁଁ ମହାରାଜାଙ୍କର ତୁଷ୍ଟିକାରିଣୀ ଅଟେ, ତେବେ ମହାରାଜାଙ୍କର ସମୁଦାୟ ପ୍ରଦେଶସ୍ଥ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ଅଗାଗାୟ ହମ୍ବଦାଆର ପୁତ୍ର ହାମନ ଯେସକଳ ପତ୍ର ଲେଖିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ, ତାହା ଅନ୍ୟଥା କରିବାକୁ ଲେଖ୍ଯାଇଛି; **6** ଯେହେତୁ ମୋ’ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟିବ, ତାହା ଦେଖୁ ମୁଁ କିପରି ସହି ପାରିବି? ପୁଣି, ଆପଣା କୁଟୁମ୍ବମାନଙ୍କ ବିନାଶ ଦେଖୁ କିପରି ସହି ପାରିବି?” **7** ଏଥୁରେ ଅକ୍ଷଗ୍ରେରଣ ରାଜା ଏଷୁର ରାଣୀଙ୍କୁ ଓ ଯିହୁଦୀୟ ମର୍ଦଖୟଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ମୁଁ ଏଷୁରଙ୍କୁ ହାମନର ଗୃହ ଦେଲି, ଲୋକମାନେ ହାମନକୁ ଫାଶୀକାଠରେ ଫାଶୀ ଦେଇଅଛନ୍ତି, କାରଣ ସେ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିଥିଲେ । **8** ମଧ୍ୟ

ଡୁମ୍ବୁମାନେ ରାଜା ନାମରେ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆପଣା ଆପଣା ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ପତ୍ର ଲେଖ ଓ ତାହା ରାଜାଙ୍କ ଅଙ୍ଗୁରୀୟରେ ମୋହରାଙ୍କିତ କର; କାରଣ ରାଜାଙ୍କ ନାମରେ ଲିଖିତ ଓ ରାଜାଙ୍କ ଅଙ୍ଗୁରୀୟରେ ମୋହରାଙ୍କିତ ପତ୍ର କେହି ଅନ୍ୟଥା କରି ନ ପାରେ ।”

9 ତେଣୁ ଡୁତୀୟ ମାସର, ଅର୍ଥାତ୍, ସୀବନ ମାସର ତେଇଶ ଦିନରେ ରାଜାଙ୍କ ଲେଖକମାନେ ଆହୂତ ହୁଆନ୍ତେ, ମର୍କଖୟର ସକଳ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଓ ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନଠାରୁ କୃଶ ଦେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ଶହ ସତାଇଶ ପ୍ରଦେଶାନ୍ତରତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଦେଶର ଅକ୍ଷରାନୁସାରେ କ୍ଷିତିପାଳ ଓ ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଓ ପ୍ରଦେଶାଧୂପତିମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ, ପୁଣି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ସେମାନଙ୍କ ଭାଷାନୁସାରେ, ଆଉ ଯିହୁଦୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କ ଅକ୍ଷର ଓ ଭାଷାନୁସାରେ ପତ୍ର ଲିଖିତ ହେଲା । **10** ପୁଣି, ସେ ରାଜା ଅକ୍ଷରେଶ ନାମରେ ଲେଖି ଓ ରାଜାଙ୍କ ଅଙ୍ଗୁରୀୟରେ ମୋହରାଙ୍କିତ କରି ଅଶ୍ଵଶାଳା-ଜାତ ରାଜକୀୟ ଅଶ୍ଵବାହନାରୁତ୍ତ ଡୁତଗାମୀ ଦୁତଗଣ ହସ୍ତରେ ପତ୍ର ପଠାଇଲା । **11** ତତ୍ତ୍ଵାରା ଅକ୍ଷରେଶ ରାଜାଙ୍କ ସବୁ ପ୍ରଦେଶରେ ଏକ ଦିନରେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଅଦର ନାମକ ଦ୍ୱାଦଶ ମାସର ଡ୍ରୁୟୋଦଶ ଦିନରେ **12** ପ୍ରତ୍ୟେକ ନଗରର ସବୁ ଯିହୁଦୀୟଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଆପଣା ଆପଣା ପ୍ରାଣରକ୍ଷାର୍ଥେ ଠିଆ ହେବାକୁ, ପୁଣି ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀ ଓ ପ୍ରଦେଶ ସେମାନଙ୍କର ବିପକ୍ଷତା କରିବେ, ସେମାନଙ୍କ ସାମାର୍ଥ୍ୟ ଓ ସେମାନଙ୍କ ବାଲକ ଓ ସ୍ତ୍ରୀସକଳକୁ ସଂହାର ଓ ବଧ ଓ ବିନାଶ କରିବାକୁ, ପୁଣି ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଲୁଟିବାକୁ ରାଜା ଅନୁମତି ଦେଲେ । **13** ଆଉ, ସେହି ଦିନ ଯେପରି ଯିହୁଦୀୟମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁଗଣଠାରୁ ପରିଶୋଧ ନେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁ ହେବେ, ଏଥପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଦେଶରେ ଓ ସମୁଦାୟ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରଚାରିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ସେହି ଆଜ୍ଞାପତ୍ରର ଏକ ପ୍ରତିଲିପି ଦିଆଗଲା । **14** ତହୁଁରେ ଡୁତଗାମୀ ରାଜକୀୟ ଅଶ୍ଵରୁତ୍ତ ବାର୍ତ୍ତାବାହକମାନେ ରାଜାଜୀରେ ଡୁରିତ ପ୍ରବତ୍ରିତ ହୋଇ ଚାଲିଗଲେ; ପୁଣି, ଶୁଣନ ରାଜଧାନୀରେ ସେହି ଆଜ୍ଞା ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ।

15 ଏଉଭାରୁ ମର୍ଦଖୟ ନୀଳ ଓ ଶୁଳ୍କବର୍ଣ୍ଣ ରାଜକୀୟ ବସ୍ତୁ ପିନ୍ଧି, ମସ୍ତକରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣମୟ ବୃହତ ମୁକୁଟ ଦେଇ, ସରୁ ଓ ଧୂମବର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ତରୀୟ ବସ୍ତ୍ରରେ ବସ୍ତ୍ରାନ୍ତିତ ହୋଇ ରାଜା ଛାମୁର ବାହାରକୁ ଗଲ; ତହୁଁରେ ଶୁଣନ ରାଜଧାନୀ ଆନନ୍ଦ ଓ ହର୍ଷନାଦରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । **16** ଆଉ, ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କର ଦୀପ୍ତି ଓ ଆନନ୍ଦ ଓ ହର୍ଷ ଓ ସମ୍ମନର ଉଦୟ ହେଲା । **17** ପୁଣି, ପ୍ରତି ପ୍ରଦେଶରେ ଓ ପ୍ରତି ନଗରରେ ଯେକୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ରାଜାଙ୍ଗା ଓ ନିୟମପତ୍ର ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ସେହି ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କର ଆନନ୍ଦ, ଆମୋଦ, ଭୋଜ ଓ ମଙ୍ଗଳର ଦିନ ହେଲା, ପୁଣି ଦେଶର ଅନେକ ଲୋକ ଯିହୁଦୀୟ ମତାବଳମ୍ବୀ ହେଲେ; ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଭୀତ ହେଲେ ।

9

ଯିହୁଦୀଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କର ବିନାଶ

1 ଏଥୁମଧ୍ୟରେ ଅଦର ନାମକ ଦ୍ଵାଦଶ ମାସର ତ୍ରୟୋଦଶ ଦିନରେ ରାଜାଙ୍ଗା ଓ ନିୟମର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ସମୟ ନିକଟ ହେଲା; ଅର୍ଥାତ୍, ଯେଉଁ ଦିନ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁଗଣ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ କରିବାକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ, ସେହି ଦିନ ଏପରି ବିପରୀତ ଘଟଣା ହେଲା ଯେ, ଯିହୁଦୀୟମାନେ ଆପଣା ଘୃଣାକାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ କଲେ । **2** ସେତେବେଳେ ଯିହୁଦୀୟମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ହିଂସାଚେଷ୍ଟାକାରୀଗଣ ଉପରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ଅକ୍ଷଣ୍ଟରଣ ରାଜାଙ୍କ ଯାବଡୀୟ ପ୍ରଦେଶରେ ଆପଣା ଆପଣା ନଗରରେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ, ପୁଣି ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ କେହି ଠିଆ ହୋଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ସମୁଦ୍ରା ଲୋକ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶୁ ଭୀତ ହୋଇଥିଲେ । **3** ଆଉ, ପ୍ରଦେଶାଧିପତି ଓ କ୍ଷିତିପାଳ ଓ ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଓ ରାଜ-କର୍ମକାରୀମାନେ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ କଲେ, କାରଣ ମର୍ଦଖୟ ସକାଶେ ସେମାନେ ଭୟଭୀତ ହୋଇଥିଲେ । **4** ଯେହେତୁ ମର୍ଦଖୟ ରାଜଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ମହାନ ଥିଲେ ଓ ତାହାର ଯଶ ସର୍ବ ପ୍ରଦେଶରେ ବ୍ୟାପ୍ତ ହେଲା; କାରଣ ସେହି ମର୍ଦଖୟ ଅଧୁକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ

ହେଲେ । 5 ପୁଣି, ଯିହୁଦୀୟମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଶତ୍ରୁଙ୍କୁ ଖାତ୍ରାଘାତ ଓ ସଂହାର ଓ ବିନାଶ କଲେ; ସେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଘୃଣାକାରୀଗଣ ପ୍ରତି ଯାହା ଜଜ୍ଞା, ତାହା କଲେ । 6 ଏହିରୂପେ ଯିହୁଦୀୟମାନେ ଶୁଣନ୍ତି ରାଜଧାନୀରେ ପାଞ୍ଚ ଶତ ଲୋକଙ୍କୁ ବଧ ଓ ବିନାଶ କଲେ । 7 ପୁଣି, ପର୍ଶନ୍ଦାଥ ଓ ଦଳଫୋନ ଓ ଅସପାଥ 8 ଓ ପୋରାଥ ଓ ଅଦଳୀୟ ଓ ଅରିଦାଥ 9 ଓ ପରମସ୍ତ ଓ ଅରାଷ୍ୟ ଓ ଅରୀଦୟ ଓ ବୟିଷାଥ, 10 ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ହମ୍ମଦାଆର ପୁତ୍ର ହାମନ୍ତର ଏହି ଦଶ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସେମାନେ ବଧ କଲେ, ମାତ୍ର ଲୁଟ କରିବାକୁ ସେମାନେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କଲେ ନାହିଁ ।

11 ଯେଉଁମାନେ ଶୁଣନ୍ତି ରାଜଧାନୀରେ ହତ ହେଲେ, ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ସେହି ଦିନରେ ରାଜା ଛାମୁକୁ ଆସନ୍ତେ, 12 ରାଜା ଏଷ୍ଟର ରାଣୀଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯିହୁଦୀୟମାନେ ଶୁଣନ୍ତି ରାଜଧାନୀରେ ପାଞ୍ଚ ଶତ ଲୋକ ଓ ହାମନ୍ତର ଦଶ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ବଧ ଓ ବିନାଶ କରିଅଛନ୍ତି; ତେବେ ସେମାନେ ରାଜାଙ୍କ ଅବଶିଷ୍ଟ ପ୍ରଦେଶ ସକଳରେ କଅଣ କରି ନ ଥିବେ! ଏବେ ତୁମ୍ଭୁ ନିବେଦନ କଅଣ? ତାହା ତୁମ୍ଭୁକୁ ଦଉ ହେବ ଓ ତୁମ୍ଭୁ ଆଉ ପ୍ରାର୍ଥନା କଅଣ? ତାହା ସିନ୍ଧ ହେବ ।” 13 ତହୁଁ ଏଷ୍ଟର କହିଲେ, “ଯେବେ ମହାରାଜ ସନ୍ତଷ୍ଟ ହୁଅଛି, ତେବେ ଆଜିର ଆଜ୍ଞା ପ୍ରମାଣେ କାଲି ହିଁ କରିବାର ଅନୁମତି ଶୁଣନ୍ତେ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦଉ ହେଉ, ଆଉ ହାମନ୍ତର ଦଶ ପୁତ୍ର ଫାଣୀକାଠରେ ଟଙ୍ଗା ଯାଉନ୍ତୁ ।” 14 ଏଥରେ “ସେପରି କରାଯିବାକୁ” ରାଜା ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ପୁଣି, ସେହି ଆଜ୍ଞା ଶୁଣନ୍ତରେ ପ୍ରଚାରିତ ହେଲା; ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ହାମନ୍ତର ଦଶ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଫାଣୀକାଠରେ ଟଙ୍ଗାଇଲେ । 15 ଆଉ, ଶୁଣନ୍ତେ ଯିହୁଦୀୟମାନେ ଅଦର ମାସର ଚତୁର୍ଦଶ ଦିନରେ ମଧ୍ୟ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଶୁଣନ୍ତରେ ତିନି ଶତ ଲୋକଙ୍କୁ ବଧ କଲେ, ମାତ୍ର ଲୁଟ କରିବା ପାଇଁ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କଲେ ନାହିଁ ।

16 ଏଥୁମଧ୍ୟରେ ରାଜାଙ୍କ ନାନା ପ୍ରଦେଶ ନିବାସୀ ଅନ୍ୟ ସକଳ ଯିହୁଦୀୟ ଲୋକମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଆପଣା ଆପଣା ପ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ଠିଆ ହେଲେ; ପୁଣି, ଆପଣାମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁଗଣଠାରୁ ବିଶ୍ଵାମ ପାଇ ଘୃଣାକାରୀମାନଙ୍କର ପଞ୍ଚସ୍ତରି ସହସ୍ର ଲୋକଙ୍କୁ ବଧ କଲେ,

ମାତ୍ର ଲୁଗ କରିବା ପାଇଁ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କଲେ ନାହିଁ । 17 ଏହି ସମସ୍ତ ଅଦର ମାସର ତ୍ରୟୋଦଶ ଦିନରେ ହେଲା; ପୁଣି, ସେହି ମାସର ଚତୁର୍ଦଶ ଦିନରେ ସେମାନେ ବିଶ୍ଵାମ କରି ତାହା ଭୋଜନପାନ ଓ ଆନନ୍ଦ କରିବାର ଦିନ କଲେ । 18 ମାତ୍ର ଶୂଣ୍ୟ ଯିହୁଦୀୟମାନେ ସେହି ମାସର ତ୍ରୟୋଦଶ ଓ ଚତୁର୍ଦଶ ଦିନରେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ ଓ ସେହି ମାସର ପଞ୍ଚମ ଦିନରେ ବିଶ୍ଵାମ କରି ତାହା ଭୋଜନପାନର ଓ ଆନନ୍ଦର ଦିନ କଲେ । 19 ଏନିମାତ୍ରେ ଗ୍ରାମସ୍ଥ, ଅର୍ଥାତ୍, ପ୍ରାଚୀରହୀନ ନଗର ନିରାସୀ ଯିହୁଦୀୟମାନେ ଅଦର ମାସର ଚତୁର୍ଦଶ ଦିନକୁ ଆନନ୍ଦ ଓ ଭୋଜନପାନ ଓ ମଙ୍ଗଳର, ପୁଣି ପରମ୍ପର ଅଂଶ ପଠାଇବାର ଦିନ କରି ମାନନ୍ତି ।

ପୂରୀମ ପର୍ବ ଆରମ୍ଭ

20 ଏଥୁଡ଼ାରେ ମର୍ଦଖୟ ଏହିସବୁ ବିଷୟ ଲେଖିଲେ ଓ ଅକ୍ଷଣ୍ଟ୍ରରଣ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟସ୍ଥ ଓ ଦୂରସ୍ଥ ସକଳ ପ୍ରଦେଶରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଡ଼ୁ ପଠାଇଲେ । 21 ଆଉ, ଯେଉଁ ଦୁଇ ଦିନ ଯିହୁଦୀୟମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁଗଣଠାରୁ ବିଶ୍ଵାମ ପାଇଲେ, ପୁଣି ଯେଉଁ ମାସରେ ସେମାନଙ୍କର ଦୁଃଖ ସୁଖରେ ଓ ଶୋକ ମଙ୍ଗଳ ଦିନରେ ପରିଣତ ହେଲା,

22 ପ୍ରତି ବର୍ଷ ସେହି ମାସର ସେହି ଦୁଇ ଦିନ, ଅର୍ଥାତ୍, ଅଦର ମାସର ଚତୁର୍ଦଶ ଓ ପଞ୍ଚମ ଦିନକୁ ସେମାନେ ଯେପରି ଭୋଜନପାନ ଓ ଆନନ୍ଦର ଓ ପରମ୍ପର ଅଂଶ ଓ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦାନ ପ୍ରେରଣ କରିବାର ଦିନ କରି ମାନିବେ, ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । 23 ତହିଁରେ ଯିହୁଦୀୟମାନେ ଯେପରି ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ଓ ମର୍ଦଖୟ ଯେପରି ଲେଖିଥିଲେ, ସେମାନେ ତହୂପ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ସମ୍ଭାବ ହେଲେ; 24 କାରଣ ସମୁଦ୍ରାୟ ଯିହୁଦୀୟ-ଲୋକର ଶତ୍ରୁ ଅଗାଗୀୟ ହମ୍ମଦାଆର ପୁତ୍ର ହାମନ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବାର ସଂକଳ୍ପ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଲୁପ୍ତ ଓ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ପୂର, ଅର୍ଥାତ୍, ଗୁଲିବାଣ୍ଟ କରିଥିଲେ । 25 ମାତ୍ର ରାଜା ଛାମୁକୁ (ଏ ବିଷୟ) ଆସନ୍ତେ, ସେ ଏହି ଆଜ୍ଞାପତ୍ର ଦେଲା, ହାମନ୍ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ଦୁଷ୍ଟ-ସଂକଳ୍ପ କରିଅଛି, ତାହା ତାହାର ନିଜ

ମସ୍ତୁକରେ ବର୍ତ୍ତ, ପୁଣି ସେ ଓ ତାହାର ପୁତ୍ରମାନେ ଫାଶୀକାଠରେ ଚଙ୍ଗା ଯାଉନ୍ତି ।²⁶ ଏନିମନ୍ତ୍ରେ ପୂର ନାମାନୁସାରେ ସେହି ଦୁଇ ଦିନର ନାମ ପୂରୀମାନ୍ ହେଲା । ପୁଣି, ସେହି ପଡ଼ର ସକଳ କଥା ସକାଶୁ ଓ ସେ ବିଷୟରେ ଯାହା ସେମାନେ ଦେଖିଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା ଘଟିଥିଲା, ତହଁ ସକାଶୁ ଯିହୁଦୀଯମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କର ଓ ଆପଣା ଆପଣା ବଂଶର ଓ ଯିହୁଦୀ-ମତାବଳମ୍ବୀଗଣର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବୋଲି ଏହା ସ୍ଥିର କଲେ ଯେ, ²⁷ ତତ୍ତ୍ଵଧର୍ମକୀୟ ଲିଖିତ ଆଜ୍ଞା ଓ ନିର୍ମୂଳିତ ସମୟାନୁସାରେ ସେମାନେ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ଏହି ଦୁଇ ଦିନ ପାଳନ କରିବେ ଓ କୌଣସି ରୂପେ ତାହା ଲୋପ କରିବେ ନାହିଁ ।²⁸ ଆଉ, ସମସ୍ତ ପୁରୁଷ-ପରମିତାରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ବଂଶରେ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଦେଶରେ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନଗରରେ ସେହି ଦୁଇ ଦିନ ସ୍ଥାରଣ ଓ ପାଳନ କରାଯିବ; ପୁଣି, ଏହି ପୂରୀମାନ ଦିନ ଯିହୁଦୀଯମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଲୋପ ପାଇବ ନାହିଁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ବଂଶ ମଧ୍ୟରୁ ସେହି ଦୁଇ ଦିନର ସ୍ଥାରଣ ଲୁପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ।

²⁹ ଅବୀହୟିଲର କନ୍ୟା ଏଷ୍ଟର ରାଣୀ ଓ ଯିହୁଦୀଯ ମର୍ଦଖୟ ପୂରୀମାନ-ଦିନବିଷୟକ ଏହି ଦ୍ଵିତୀୟ ପଡ଼ୁ ସ୍ଥିରକରଣାର୍ଥେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷମତା ସହିତ ଲେଖିଲେ ।³⁰ ପୁଣି, ଯିହୁଦୀଯ ମର୍ଦଖୟ ଓ ଏଷ୍ଟର ରାଣୀ ଯିହୁଦୀଯମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତ୍ରେ ଉପବାସ ଓ କ୍ରଦନ ବିଷୟକ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଆପଣାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଓ ଆପଣାମାନଙ୍କ ବଂଶ ପାଇଁ ଯାହା ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ, ³¹ ତଦନ୍ତସାରେ ମର୍ଦଖୟ ନିର୍ମୂଳିତ କାଳରେ ପୂରୀମର ସେହି ଦୁଇ ଦିନର ପାଳନ ସ୍ଥିର କରିବା ନିମନ୍ତ୍ରେ ଅକ୍ଷଗ୍ରେରଣ ରାଜାଙ୍କ ଅଧୀନସ୍ଥ ଏକ ଶହେ ସତାଇଶ ପ୍ରଦେଶରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଯିହୁଦୀଯମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଶାନ୍ତି ଓ ସତ୍ୟ-ବାକ୍ୟଯୁକ୍ତ ପଡ଼ୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ ।³² ଏହିରୂପେ ଏଷ୍ଟରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଦ୍ଵାରା ପୂରୀମାନ-ଦିନର ବିଧ ସ୍ଥିରାକୃତ ହେଲା ଓ ତାହା ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖାଗଲା ।

10

ମର୍ଦଖୟଙ୍କର ମହାନତା

¹ ସେହି ଅକ୍ଷଣ୍ଵେରଣ ରାଜା ଦେଶ ଓ ସମୁଦ୍ରରୁ ଉପଦ୍ବୀପସମୂହରେ କର ବସାଇଲେ । ² ପୁଣି, ତାହାର ପରାକ୍ରମ ଓ ପ୍ରଭାବର ସବୁ କଥା, ଆଉ ରାଜା ମର୍ଦଖୟଙ୍କୁ ଯେଉଁ ମହାତ୍ମ୍ବ ଦେଇ ଉଚ୍ଚପଦରେ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ, ତହୁଁର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିବରଣ କି ମାଦୀଯା ଓ ପାରସ୍ୟ ଦେଶର ରାଜାମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ନାହିଁ? ³ କାରଣ ଯିହୁଦୀଯ ମର୍ଦଖୟ ଅକ୍ଷଣ୍ଵେରଣ ରାଜାଙ୍କ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ହୋଇ ଯିହୁଦୀଯ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମହାନ ଓ ଆପଣା ଭାତ୍ରସମୂହ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରିୟପାତ୍ର ଓ ଆପଣା ଲୋକଙ୍କର ମଙ୍ଗଳାନ୍ତରୀ, ପୁଣି ଆପଣା ସମସ୍ତ ବଂଶ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତିବାଦୀ ଥିଲେ ।

**ଭାଷାକ ରିସ୍ଵାର୍ଡ ହେଲ୍ ସନ୍ ଓଡ଼ିଆ
The Indian Revised Version Holy Bible in the Oriya
language of India (BCS 2021)**

copyright © 2017, 2019, 2021 Bridge Connectivity Solutions

Language: ଓଡ଼ିଆ (Oriya)

Contributor: Bridge Connectivity Solutions Pvt. Ltd.

For updates and typo reports please see FreeBiblesIndia.com and eBible.org.

Status of the project:

Stage 1 - Initial Drafting by Mother Tongue Translators – Completed

Stage 2 - Community Checking by Church -- Completed

Stage 3 - Local Consultant (Theologian/Linguist) Checking -- Completed

Stage 4 - Church Network Leaders Checking -- Completed

Stage 5 - Further Quality Checking -- In Progress

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2020-04-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files dated 14 Apr 2023

03d4a51c-3388-5c23-9a5d-5126c25fbce2